

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיִּשְׁלַח - טוב לְהוֹדוֹת לַה'

"קִטְנֹתֵי מְכַל הַחֲסִדִים"

(בראשית לב, יא)

עֲבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעָתָה הֵייתִי לְשָׂנֵי מְחֻנוֹת" (בראשית לב, יא). הוא לא מסתכל על כך שעָשָׂו בא לקראָן וארבע מאות איש עימו.

הגאון רבי ישראל מסלנט אומר: "כל אדם יכול להתמודד עם הכאב שה' נתן לו. זה מה שטוב לו. זה מה שהוא צריך".

הגאון הרב ירוחם ממיר אומר: "אם אדם מרגיש רעב וחוסר, ואין זה משנה באיזה תחום: הוא לא שמח בדירה שלו, לא שמח באשתו, לא שמח בילדיו שלו, אדם שמרגיש חיסרון- זה סימן שאין לו יראת שמיים! כי מי שיש בו יראת שמיים- הכתוב מעיד עליו: "אין מְחֻסָּר לִירְאָיו" (תהילים לד, י).

אדם שהוא ירא שמיים- לא חסר לו כלום! הכל טוב לו בחיים! הוא יכול לברך בכל יום: "שעשה לי כל צרכי!"

זאת הסיבה שהתורה ציוותה: "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ" (דברים ח, י). אם אכלת, ואתה עדיין לא מרגיש שבע- אל תברך אותי. אתה יכול להתקרב ולברך, רק כאשר אתה מרגיש שבע!

איזהו עשיר? השמח בחלקו. אם לא נהיה שבעים, לא נוכל לברך את ה'. אם לא נחנך את עצמנו, כל מה שנברך זה כאילו ברכה לבטלה, מכיוון שאין כאן הודאה אמיתית לה'!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמֵי לַבַּיִת

17:44	17:12	16:00	י"ג
17:39	17:09	16:17	י"ד
17:39	17:08	16:16	ט"ו
17:43	17:12	16:20	ט"ז

בגלל איזה סיבה יש אנשים, אפילו שהם שומרי תורה ומצוות, שמתקשים להודות להקב"ה על חסדיו?!

מדוע "זָכַר רַב טוֹבָךְ" (תהילים קמה, ז)- לא יביעו? למה הם לא שרים כל היום להקב"ה? מדוע אנחנו שומעים בני אדם שמתלוננים על מה שחסר להם? מדוע אנשים מרגישים מקופחים?

רבינו בחיי מסביר: "התעלמות האנשים מהביט אל טובות הבורא אליהם, כי כל אשר יגיעו אליו, מבקשים מה שלמעלה ממנו". לא משנה מה אדם קיבל, הוא תמיד מחפש לקבל יותר. גם אם הוא יעלה אלף מדריגות, הוא שואף לעלות עוד מדריגה.

אם קיבל דירה קטנה, הרי שאינו מסתפק בכך ושואף לגדולה יותר. ככה זה בכל דבר ודבר. הוא תמיד רוצה יותר ויותר.

הרב ממשיר: "ובזה תתמעטנה בעיניהם הטובות הרבות". זאת הסיבה שאנשים שכל היום מקבלים מתנות מהקב"ה, במקום להודות, להלל ולשבח, כל היום רק מתלוננים ובוכים. הם הולכים ברחוב עם הרגשה של "מה חסר לי בחיים".

למרות שיש לאדם עבודה טובה והוא מקבל ב"ה משכורת נאה, הוא חושב כל הזמן מתי יקבל קידום בעבודה, במקום שיודה להקב"ה שיש לו עבודה טובה ופרנסה נאה, הוא הולך כל היום בפרצוף חמוץ, בזמן שלאנשים אחרים אין מה לאכול והם היו שמחים מאוד להיות במצבו!

יעקב אבינו רק עבר את הירדן, ומיד הוא נזכר בעברו. "קִטְנֹתֵי מְכַל הַחֲסִדִים וכו' כִּי בְמִקְלִי

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה מיטל בת מלכה טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית אנאל חביבה בת שולמית שושנה שירה בת סילביה סיון רבקה בת אלן אסתר אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דינאל בן שרה אושרית בת נשמה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נשמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן ניזמה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – חנוכה – חלק ב'

אלו דינים נוספים שייכים לחג חנוכה?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה:

מי שנפטר לו אדם משבעת הקרובים, שחייב להתאבל עליהם, הרי הוא חייב בקריעה ובכל דיני שבעת ימי אבלות בחנוכה. מצוות ניחום אבלים היא גם בימי חנוכה, ולכן לא ימנע מלנחם אבלים בחג החנוכה. האבל רשאי, אף שהוא בתוך שבעה, לברך ביום הראשון על הנר בחנוכה ברכת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

נכון, שלא לקיים אזכרה בימים אלו בבית הקברות, ביום פקודת השנה, או השבעה או השלושים, מפני שהציבור ובפרט בני המשפחה מתעוררים לידי בכיות וצער ליד הקבר. ולכן יקדימו את הביקור בבית הקברות לימים שלפני חנוכה. מותר ללכת לבית הקברות בחג חנוכה, כדי להתפלל ולהשתטח על קברי צדיקים. וכן, מותר לערוך אזכרה בבית הכנסת על ידי אמירת ברכות ודברי תורה, כנהוג, אך ללא הספד על הנפטר עצמו, מחשש שיבואו לידי צער.

לעניין ברכת "שהחיינו" - גם אם הוא אבל תוך שנה ואף תוך שלושים או תוך שבעה, חייב בברכה.

חולה המאושפז בבית הרפואה, ואין נותנים לו להדליק שם נרות חנוכה, אשתו תדליק בבית, והוא פטור מלהדליק. אך בכל זאת ישתדל לשמוע את ברכות ההדלקה מאדם אחר שמדליק נרות.

מותר לחמם סופגניה על גבי פלטה בשבת, מכיוון שאין בישול אחר בישול ביבש. למרות שיש ריבה בסופגניה, יש להחשיבה כסופגניה יבשה, מכיוון שהיא מיעוט ובטילה ברוב שהוא יבש. אולם באותן מאפיות, שמדללים את הריבה על ידי הוספת מים מהברז, שלא התבשלו לפני הזרקתם לסופגניה, יש להחמיר. **מקורות:** ראה שו"ת אגרות משה (ח"ד סימן עד דיני בישול אות ה). וכן דעת הגרש"ז אורבך בספר שלמי מועד (עמוד רמה) ובספר חזון עובדיה- חנוכה (עמוד יט בהערה). ע"ש. וכ"כ בספר תורת המלאכות ח"ב (עמוד נט) בשם הגר"ש וואזנר והגר"נ קרליץ. והביא דעת הגרי"י פישר זצ"ל, שדעתו להחמיר בזה, מכיוון שהריבה מרוכזת במקום אחד. הובא בספר הלכה ברורה (סימן שיח בשער הציון אות קיד).

יש אומרים, שכיום מערבבים מים מהברז בריבה [בעיקר בריבת תות] לפני הזרקת הריבה לסופגניה כדי לדלל אותה שתצא דרך המזרק. ולכן יש לאסור מדין חימום המים - מחשש לאיסור בישול.

במוצאי שבת, מדליקים בבית הכנסת נרות חנוכה. אחר כך מבדילים על הכוס, כדי לאחר את יציאת השבת כמה שאפשר. למרות שהמדליק נרות חנוכה, מפסיד את קדושת השבת, מכל מקום טוב להדליק נרות חנוכה בביה"כ אחר תפילת ערבית, שהרי כל הציבור נשארים בקדושת השבת, עד שיבדילו. וכן, כדי שיהיה פרסום הנס בהדלקת הנרות בביה"כ, שהרי אם יבדילו קודם ההדלקה, רוב הציבור ילכו לבתיהם קודם ההדלקה.

כשמגיע לביתו, יקדים להבדיל על הכוס תחילה, ואחר כך ידליק נרות, מכיוון שתדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם. מצוות הבדלה היא תדירה יותר, מכיוון שעושים אותה בכל שבוע, ואילו הדלקת נרות חנוכה היא רק בחנוכה, פעם בשנה.

אותם הנוהגים להחמיר, שלא לעשות מלאכה במוצאי שבת, עד שיגיע זמן רבינו תם, גם במוצאי שבת חנוכה צריכים להמתין, שלא להדליק נרות עד זמן רבינו תם. אין זה מנהג טוב בלבד, אלא ראוי ונכון לכל אחד ואחת לנהוג כשיטת רבינו תם, ובפרט שכך דעת מרן השולחן ערוך.

אין מברכים ברכת 'מאורי האש' על נרות חנוכה (אם טעה והדליק נרות לפני הבדלה), מכיוון שאסור ליהנות מנרות חנוכה, ואין מברכים 'מאורי האש' עד שיאותרו לאורו של נר ההבדלה, כלומר, יהנו מאור הנר. לעומת זאת, על נר השמש שהוא חול, מותר לברך 'מאורי האש'.

כוח התורה הקדושה

לאברך אחד נולד בן. אולם, שמחתו לא ארכה זמן רב, מכיוון שהתינוק חלה והגיע עד שערי מוות. הרופא, שבדק את התינוק אמר לאביו, כי תוך ימים ספורים, התינוק יחזיר את נשמתו לבורא עולם. האב, ששמע זאת, הזדעזע ומיד נסע לבבא אלעזר' זצ"ל. הוא סיפר לרב בדמעות כי בנו חלה ומצבו אנוש - וביקש, שיברך את התינוק. הצדיק השיב לו: "כל עוד אני חי- הוא יחיה בעז"ה". ואכן התינוק הבריא לפליאת כל הרופאים. כשהגיע הבן לגיל חמש, היה זה בליל שישי, והנה הילד התחיל להכחיל ונשימתו נעתקה. האב מיהר להזמין אמבולנס והילד נלקח לבית-הרפואה. לצערו, נאלצו לקבוע שם את פטירתו של הילד. כששמע זאת האב זעק: "לא יתכן, הרי רבי אלעזר הבטיח לי שכל עוד הוא חי- בני יחיה". אחד מהנוכחים ששמע את דבריו ניגש אליו ואמר לו בצער, כי כעת פורסם על אדם שרצח את הצדיק.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק חכם הרב פראג'י עלוש (הראשון) זצ"ל

הצדיק חכם הרב פראג'י עלוש (הראשון) זצ"ל - נולד בשנת ה'תרי"ד (1854) בגאבס, שבדרום תוניסיה. שימש רב ודיין בגאבס, והתפרנס ממלאכת החייטות. בשנת ה'תרס"ג (1903) מונה לאב בית דין בגאבס, ושימש כרבה של העיר כל ימי חייו. הרביץ תורה ברבים. העמיד תלמידים הרבה. שפט בצדק את בני עדתו. יישב סכסוכים בין אישיים. ניהל דיני ממונות. היטה אוזן קשבת לצורכי הפרט והכלל, וניהל את קהילתו למופת.

גאון מופלג בתורה. הקדיש את זמנו היקר לפתרון מצוקותיהם האישיות של צאן מרעיתו. ענה לשאלות הלכתיות דחופות. נפטר ב-י"ט כסליו ה'תר"פ (1920) ונקבר בעירו גאבס שבתוניסיה. חי כ-66 שנים. ב-כ"ט תשרי ה'תשל"ח (1977) הועלו עצמותיו ארצה, והוא נקבר בבאר-שבע בסמוך לקברו של תלמידו הגאון חכם חיים חורי.

אביו: ר' אליהו. **אשתו:** מרת פלילה. **בנו:** ר' סוסו. **בנותיו:** מרת כדרה, מרת זהיה. **מתלמידיו:** חכם ר' חיים חורי. **מספריו:** **יאוהב משפט** - שו"ת **יפועל צדק** - על ספר תהילים.

אדם נכנס לפתע ללשכתו של רבינו ופנה אליו: "אני רוצה לגרש את אשתי!", אמר, כשפניו התאדמו ואצבעות ידיו נקמצו לאגרופים. טון דיבורו היה כעוס. רבינו ניסה להבין במה המדובר ומדוע הוא רוצה לגרש את אשתו. האיש אמר בכעס ובתסכול גובר והולך: "היא לא מכבדת אותי, מזלזלת בי ואינה מתנהגת כשורה!".

"החלטתי נחושה ויהי מה. אני רוצה לגרש אותה", הצהיר. הרב גייס את כל כוחותיו בניסיון לפייס את הבעל. הוא דיבר על ליבו וניסה להפיג את רוגזו. שעה ארוכה עמל, אך לשווא. מנוי וגמור היה בליבו של הבעל לגרש את אשתו. "כבוד הרב", האיש התעקש, "אני מבקש איגרת לבית הדין ובה הוראה להכין בעבורי גט".

הרב ביקש לדחות את רוע הגזירה ואמר לאיש: "הבה נקבע פגישה מסודרת מחר". האיש הסכים בלית ברירה. האיש הגיע למחרת בשעה הנקובה. הרב נטל את הקולמוס והתחיל לכתוב את נוסח הפניה לחברי בית הדין, כרצון האיש. **בעת כתיבת המכתב הגיעו לאוזניהם צעקות רמות. אלה גברו והלכו.**

לפתע נפתחה הדלת ואישה ובידה סל ירקות התפרצה לחדר, צועקת וזועמת. האיש נדהם. כיצד מעיזה האישה לנהוג בחוסר נימוס שכזה בנוכחות הרב הגדול?! **הוא הביט בתדהמה באישה הניגשת למקום מושבו של הרב, נוטלת את סל הירקות, הופכת אותו על פניו, ומריקה את כל תכולתו על הרצפה.**

"אני כבר לא יכולה לסבול!", צווחה האישה. **"במקום לקנות ירקות טובים, שלחת שוב את המשרת להביא לי סחורה זולה וקלוקלת?! נמאס לי מהמעשים שלך!"**. פיו של האיש נפער בתדהמה. התברר לו כי הגברת הצעקנית אינה אלא הרבנית בכבודה ובעצמה! הוא התקשה לעכל את המחזה המביש שהיה עד לו. עיניו הושפלו ארצה באי-נעימות, לאחר שנאלץ לראות את הרב ברגעים מביכים אלה.

הרב לא איבד את עשתונותו. הוא התחיל בעדינות להרגיע את אשתו. הוא פייס אותה בלשון רכה: "אני מתנצל לפניך", הרכין את ראשו, וגחן ארצה ללקט את הירקות שהתפזרו על רצפת החדר. "את צודקת. להבא אבחר בעצמי ירקות משובחים". האישה נרגעה אט-אט. סערת רוחה שככה והיא התרצתה ויצאה מהחדר.

הרב פנה אל האיש, וכאילו לא הושפל זה עתה, ביקש את סליחתו על העיכוב הממושך. הרב נטל את הקולמוס והמשיך בכתיבת האיגרת. "הנה", אמר לאורחו, "תיכף נסיים את המלאכה ותוכל לגשת לבית הדין ולפתוח בהליך הגירושין". האיש היה נסער. התרגשות רבה אפפה אותו. "לא, לא!", זעק. "כבוד הרב, עצור בבקשה! חדל מלכתוב!".

מבט של תמיהה עלה על פני הרב. "מדוע?", שאל כלא מבין, "הלוא אני מתקרב לסיום המכתב. זה לא ידרוש עוד זמן רב. אולי אתה כועס על העיכוב שגרמתי לך, אך מה לעשות – גדול השלום, ולא יכולתי לדחות את רעייתי מעם פני".

"בבקשה, רבינו!", האיש התחנן, "אל תשלים את כתיבת המכתב! אני חוזר בי! אני מבקש לבטל את הגט!". "מדוע?", הרב שאל, "הלוא אמרת שאשתך מציקה לך ואינך יכול לשאת עוד את סבלך?". "כבוד הרב", האיש השפיל את מבטו. "אני מוכרח להודות כי מה שהתרחש כאן עתה זעזע את נפשי. גם ברגעים הקשים ביותר לא נקלעו יחסינו למצב מעין זה. למדתי עכשיו להעריך את אשתי ולהבין שבעצם היא אשת חיל כשרה".

"אתה בטוח?", הרב שאל בנימת ספקנות, "אולי מחר תשנה את דעתך?". "איש נענע בראשו לשלילה. "מנוי וגמור עימי להתפייס עימה ולא להחריב את ביתנו!". האיש נפרד מהרב לשלום והרב שב לתלמודו. האיש לא ידע כי המהומה הגדולה לא היתה אלא הצגה מבוימת היטב, שאותה הרב יזם בשעת לילה מאוחרת, לפני שעלה על יצעו. האסון המתקרב לבני הזוג לא נתן לרב מנוח והוא חיפש אחר מוצא מהסבך.

לבסוף נולד במוחו הפיתרון הזה. כששיטף את רעייתו בתכנית, האישה נחרדה. כיצד תוכל לנהוג כך כלפי בעלה?! רק לאחר הפצרות רבות, וכשהבינה שהצלת משפחה מונחת על הכף, הסכימה למלא את התפקיד שהועיד לה בעלה. הרבנית ביקשה מהרב את מחילתו על הביזיונות שהיא עתידה לגרום לו, ואז ניגשה למעשה.

ואכן, ה'מופע' קצר הצלחה גדולה. איום החרבת ביתם של בני הזוג הוסר. הרב הודה לאשתו ובירכה: "אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לעשות שלום בית!". (מעובד מתוך 'לעולם חסדו')

שְׁתָּפוֹת וְהַצְלָחָה

שהושקעו במניות הללו, הפכו למאתיים אלף דולר בלבד!

הגביר חש יאוש רב והיה מאוכזב ועצבני. הוא שלח שוב את הרב וייסבורד לבקש ברכה מראש הישיבה. הרב וייסבורד סיפר את מה שהתרחש, אך ראש הישיבה השיב באותה מטבע לשון: "לך תגיד לו להכניס את התורה כשותפה בעסק. שיתרום עכשיו חמישים אחוז מהנותר - מאה אלף דולר להחזקת התורה, ואז יראה ברכה!".

הגביר עדיין התקשה 'לעכל' את ההוראה. הוא כבר הפסיד מאתיים אלף דולר בעיסקת הביש בה רכש את המניות הללו. איך יוכל לתרום עוד מאה אלף דולר?

הוא המתין להתפתחויות כלכליות וקיווה שערך המניה יעלה. אולם לצערו חלף עוד זמן קצר, והוא התבשר בשורה רעה במיוחד: ערך המניה צנח שוב בחמישים אחוז, ומהשקעתו האגדית בת 400,000 דולר - נותרו מאה אלף דולר עלובים...

הוא ממש נלחץ הפעם. הוא שלח שוב את הרב וייסבורד לבקש עצה מראש הישיבה. ראש הישיבה לא הופתע מהמידע, ושב ואמר בביטחון:

"תתקשר אליו ותגיד לו, שעוד לא מאוחר להציל את המצב. עדיין הוא יכול לתרום חמישים אחוז מהנותר - חמישים אלף דולר להחזקת התורה, ולהכניס את התורה כשותף. **אם התורה תהיה שותפה בעסק - הוא ירוויח פי מאה!**" - ראש הישיבה כך בירך...

הפעם, הגביר כששמע את התשובה, הוא לא השתהה עוד. הוא העביר מיד חמישים אלף דולר, ישר לחשבונם של עמלי התורה.

כעבור זמן, בעקבות התפתחות מפתיעה בכלכלה העולמית, המניה התחילה לעלות ולזנק, כשהיא שוברת את השיאים של עצמה בכל יום מחדש...

כעבור כמה שנים, הגביר התקשר אל הרב וייסבורד וסיפר לו: "**ההבטחה של מרן ראש הישיבה התקיימה במלואה, עד הסנט האחרון! המניות, ששוין היה אז חמישים אלף דולר - התייצבו היום על מחיר של חמישה מיליון דולר, והיד עוד נטויה! הרווח פי מאה!**"

לכולנו יש כלכלה לנהל. לאחד יש עסק, לשני יש בית, לשלישי יש רק ארנק... לפעמים יש גם מינוס מעיק בבנק, או לחילופין - עיסקת ענק שעתידה לוט בערפל.

בכל המצבים האלו, הכנסת התורה כשותף בעסק. היא סגולה לפתוח שערי שפע, כי עץ חיים היא - ותומכיה מאושר!

כידוע יעקב אבינו נלחם עם שרו של עשו. "וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ, וַיַּעַב בְּכַף יָרְכוּ וַיִּתְקַע כָּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהַאֲבָקוֹ עִמּוֹ" (בראשית לב, כו). רבותינו מבארים כי יעקב אבינו היה כל הזמן בעסק התורה. גם כשיצא מביתו בציווי אביו ואימו, הלך בהתחלה לבית המדרש של שם ועבר. שם למד תורה במשך ארבע-עשרה שנה!

כאשר שרו של עשו רצה לפגוע בעסק התורה, וראה שלא יכול, מובא בזוהר הקדוש, כי החליט לפגוע בתומכי התורה. אכן, ניתן לראות גם כיום את הקושי של התומכים בלומדי התורה.

להלן סיפור המעובד מתוך דברי מזכה הרבים, ר' אשר קובלסקי שליט"א ויש בו כדי ללמדנו, כי כאשר אדם תורם להחזקת תורה, עליו לדעת, כי הוא למעשה שותף אמיתי בלימוד התורה. זכות זו גם מסייעת בהצלחתו בעסקיו, בעבודתו ובכל מעשה ידיו.

היה זה בעיצומו של עוד מסע חובק עולם, אותו ערך הרה"ג רבי אלחנן וייסבורד שליט"א, לצורך החזקת רשת הכוללים 'יששכר באוהליך' שבראשותו.

אחרי ששוחח עם גביר אחד וביקש ממנו להיות שותף בהחזקת התורה, הגביר ביקש ממנו טובה קטנה: "תעשה לי טובה. כשתחזור לארץ, תיכנס בבקשה אל מרן ראש הישיבה הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן (צ"ל). תבקש את ברכתו להצלחת מניותיה של חברה פלונית, בה השקעתי זה עתה סכום עתק - ארבע מאות אלף דולר!" - כך סיפר. הרב וייסבורד הסכים בשמחה.

כשחזר לארץ, נכנס לביתו של ראש הישיבה, ופרש את בקשת הגביר כפי שהבטיח. ראש הישיבה לא השתהה אף רגע, והשיב מיד:

"תגיד לו, שאם הוא רוצה שהמניות יצליחו - כדאי לו להכניס שותף בעסק. כדאי לו להשקיע מחצית הסכום - \$200,000 בעולם התורה, כדי שבורא עולם יכנס כשותף בעסק שלו!"

הרב וייסבורד היה נבוך ותמה על תשובת הצדיק, אך כמובן החליט להעביר את דברי מרן ראש הישיבה ככתבם וכלשונם. הרב וייסבורד התקשר לארצות הברית, ואמר לגביר את תשובת ראש הישיבה.

הגביר רצה מאוד לתמוך בלומדי התורה, אך לא העלה על דעתו להשקיע ב'שותף' בעסק סכום כה גדול. מדובר בסכום של \$200,000. סכום לא מבוטל בעליל!

הגביר התחמק מההוראה הישירה, והמשיך בסדר יומו... חלפו מספר שבועות בלבד, אך לצערו ולדאבון ליבו, ערך המניה צנח בחמישים אחוז! ארבע מאות אלף הדולרים,

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
-------------	--	---	--	---

